

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy
helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 25 kr.
Félévre . . . 2 " 50 "
Égész évre . . . 5 " — "
Megjelen hetenként egyszer,
Vasárnap.

Szerkesztői szállás:
Hal-piac, 250. sz., hová a
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Vegyestartalmú hetilap.



Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.

A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számíttatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért
30 kr.

Hirdetések elfogadtatnak Tóth
László könyvnyomdájában, 3-ik
tized Budai-nagy-útcza 184. sz.

A kecskemétvidéki gazdasági egyesület közgyűlése.

A kecskemétvidéki gazdasági egyesület által, Kecskeméten, 1873. évi november hó 23-án, a városház tanácstermében Horváth Döme úr elnökle alatt tartott közgyűlés jegyzőkönyvének rövid kivonata.

A fölolvastott elnöki jelentés szerint, tartatott ez év folytán 5 választmányi ülés, melyekben elintéztést nyert 39 tárgy, elnöki határozattal pedig 18 ügydarab láttatott el.

Az egyesület által N.-Kőrösön mult évi szeptember hóban rendezett tárlat számadása bizottságilag megvizsgálatván, az helyesnek találtatott. Ebből kifizűnt, hogy jutalmak című ott kiosztatott 220 darab arany, 9 darab érem és 56 dicsérő oklevél. A bevételek összege 2,170 frt. 83 kr., a kiadásoké pedig 1,549 frt. 54 kr. rúgván, tiszta nyereség lett 621 frt. 29 kr.

E tárlat sikere Farkas Elek egyleti másod elnök úr buzgalmának lévén eredménye, fáradozásaiért jegyzőkönyvileg elismerés szavaztatott.

A magyar királyi nagymélt. földmívelési minisztérium által, az egyesület kezelésére tenyész sertés- és marhavásárlás végett bocsájtott 6,750 forint a helyb. kir. adóhivatalba visszahelyeztetett.

A sertés vásárlás ugyan némi haszonnal, de a marha vásárlás 500 frtnyi kárrel járt az egylet pénztárát tekintve; azonban e drágán vásárlott és olesón elárúsított jelesebb tenyész marháknak ily képen lett terjesztésével, a gazda közönség nyeresége aránylag sokkal nagyobb az egyesület veszteségénél.

Ily körülmények igazolják az egyesületek keletkezésének és pártolásának szükségességét.

Az egyesület vidéke gabónavetésének állapotáról évnegyedenként, továbbá az egyesület körülményeiről, mult évben folytatott működéséről, valamint a helyi gabonaárak és napszámok mennyiségéről, úgy a vidék szállószétéről, borkezelés minő- és mennyiségéről; végre a gabona rozsda okai, terjedelme- s nagyságáról a nmélt. minisztérium által terjedelmes kimutatások kívánatván, ezek felterjesztettek.

A helybeli postahivatalnak államintézeté emelése iránt teendő szükséges lépések megtétele végett, miután az, jelenlegi szervezetével az itteni forgalomnak megfelelni nem képes, sz. kir. Kecskemét város községhatósága átiratilag megkerestetett.

A nagymélt. minisztérium, báró Flódnig Adolf egyleti tag úr közvetítésével, Alattyánon, az egyletnek egy minta vasas szerket készítettván és ajándékozván, ezen szerket egyleti jegyző Cserekyei Károly

4. tized Galamb-útea 401. sz. alatti lakásán van fedél alá helyezve, mely tanulmányozás végett a t. c. gazda és iparos közönség rendelkezésére áll. Erre nézve fent nevezett egyleti jegyző, bárkinek is, szives készséggel szolgálatára lesz; úgyszintén egy köszönnel fűthető öntött vasból készült takaréktűzhely is küldetvén le kíséreltetélre, az, egyleti elnök Muraközy János úr budai-útcái lakásán mindenki által megszemlélhető.

Az alapító-levelek kiállításával Kovács József egyleti tag úr bizatott meg.

Sz. kir. Kecskemét város közönségétől az egyesület 100 forintot nyert a bécsi tárlatra küldött tagjai úti költségeinek pótlására; mely áldozatkész tetteért a tisztelt községhatóságnak, a közgyűlés elismerését és köszönetét jegyzőkönyvileg határozta el kifejezteni.

Bejelentetik: miszerint a nagymélt. minisztérium szivességéből nyert 10 pozsonyi mérő ausztraliái rozsdamentes, és Türr István tábornok úr által Angliából szerzett 28 fontnyi más fajú tisztabúza vetőmag, a tagok között kíséreltetélre kiosztatott, a jövő évi termés ismét más tagoknak leendvén kiadandó.

Ugyanomman az egyesület ígéretet nyert, két, bőtermő, jóminőségű és betegségtől ment burgonya fajnak, névszerint: Eárta Roze és Sächische Zwiebel, a jövő tavasszal leendő leküldésére, mely szintén a tagok közt lesz kiosztandó.

Mind a búza, mind a burgonya vetőmag kiosztásánál jövőre figyelembe fog vétetni a vidéki tagok érdeke is.

Felolvastatott Dékány Mihály egyleti pénztárnok számadásának megvizsgálásáról 1871. okt. 2., 1872 szept 29-ig kelt bizottsági jelentés, melynél fogva a számadás helyesnek találtatván, nevezett pénztárnok úr, a mondott időre szálló további számadási kötelezettség alól felmentetik.

A gabona rozsda oka tárgyában Pesten tartott országos értekezlet jegyzőkönyve a nm. kir. minisztérium által 100 példányban megküldetvén, azok a tagok között kiosztattak.

Végül, az egyesület újbóli megalakulásához szükséges aláírások eszközlése végett a választmány által a közönséghez felhívás bocsájtatott ki, több egyes tagokhoz pedig aláírási gyűjtő-ívek küldettek el.

Mely gyűjtő-íveknek aláírások által leendő minél sürgősebb betöltésére s azoknak számos aláírással ez év végéig egyleti jegyző Cserekyei Károly kezéhez Kecskemétre leendő szives beküldésére a t. c. ivtartó urak tisztelettel felkéretnek.

A tagok száma ez év folytán volt 301,

mely létszámból a év alatt elhalt 17; 100 frtos alapító 3, ebből sz. kir. Kecskemét városa 3, Cegléd város 1 alapítvánnyal. Jelenleg van 289 rendes és 5 tiszteletbeli tag.

A könyvtár szaporodott ez év alatt 7 kötettel, az összes darabszám 21.

Végül felolvastatik egyleti pénztárnok Dékány Mihály úr kimutatása az egylet anyagi körülményeiről, mely szerint az egyesület vagyona készpénz- és követelésekben összesen 7,950 frt. 13 kr. rúg.

Ime ez eredménye a kecskemétvidéki gazdasági egyesület rövid négy évi működésének.

A fentebb elősorolt vázlat ugyancsak a most folyó minden tekintetben sovány esztendő okozta körülmények gyenge szülötte; de hogy e zsenge korú egylet, átélte első alakulási 4 évi élete alatt, közélcra gyümölcsöztethető 7,950 frt. 13 krt tevő alapot mutatott föl, az oly figyelemreméltó körülmény, melynél fogva e jóra törekvő és a közélcél elősegíteni hivatott ifjú egylet a nagyobb pártolást méltán megérdemli.

Annálfogva figyelmeztetjük ez egyesületnek úgy régi tagjait, mint általában az egész t. c. közönséget, hogy annak ismét megalakulását minél tömegesebb aláírásaikkal elősegíteni annyival is inkább sziveskedjenek, mivel kellő számú aláírások hiányában, annak ilyképen kényszerítendő felosztásával, életünket fentartó gazdaságunk emeltyűjéből egyik jelentékeny rúgó pattan el.

Csomagba kötve erős a vékony galy egyenként könnyen törhető!

Az úgynevezett „magántanulók.”

(Folytatás és vége.)

Ismérjük a mentségül felhozatni szokott okokat, melyek legnagyobb részben az anyagi szegénységre, a tanári fizetések nyomorúságos voltára vihető vissza: de kérdjük, szabad-e az iskolának, mely elvégre is csak addig birhat létjogosultsággal, míg nevel és képez, anyagi szegénység címe alatt lelki inséget terjesztenie? Mi nem hisszük, hogy az a prot. felekezet, az az evangyéliumi egyház, melynek eddig a tanintézetre való kész áldozása egyik legfőbb dicsőségét képezte, megengedje, hogy ily ürügyek alatt tanárai mellékjövedelmek után kapkodjanak, s hogy iskolái kicsapott vagy tanulni nem szerető ifjak asylumai legyenek. Felhívjuk az illetők figyelmét az elharapódzott bajra. Itt az idő, hogy gyökeres orvoslás által háritsák el a prot. iskoláktól a már-már közbeszeddévált üzérkedés vádját!

Az orvoslás pedig szerény nézetünk szerint ezekből állhatna: Mondja ki az egyház, hogy tanárainak fizetését egyenlővé teszi az állami intézetek tanáráival; mondja ki, hogy egy főgymnasiunál tizenkét tanárnál kevesebbel meg nem elégzik; mondja ki, hogy ezek a tanárok priváttanulókat nem taníthatnak s egyáltalában semmiféle priváttanulót be nem fogadnak. — Ne elégedjék meg félrendsabályokkal, félfizetésekkel, fél emberekkel! Legyen a reform gyökeres! Pusztítani kell a gyomot és szemetet irgalmatlanul, mert Berzse-

nyivel szólva: „a gaz lenyese csak bujább lesz,
— irtani kell gyökerestül a bünt!” *Dixi.*

A fentebbi cikket oly tisztársunktól vettük, ki a tárgyalást már évek óta tanulmányozza s az adatokat, melyekre ítéletét alapította, tudomásunkra hozta. Felfogása, előadása, ítélete azért alapos és tárgyilagos, s cikke megérdemli, hogy azt minden tanfőú, minden ügybarát elolvassa s annak értelmében tehetsége szerint cselekedjék.

A dolog különben országoszerint ismeretes és hazánk határain túl sem titok többé. Magunk is számos cikket kaptunk a fent közölt sorok értelmében; eddig nem közöltünk ilyet egyet sem, mert egyrészt nem bíztunk teljesen a felhozott adatok hitelességében és másrészt senki sem akart arra vállalkozni, hogy szükség esetében világos bizonyítékokkal, tényekkel fellép. Csak ezen körülménynek tulajdoníthatni, hogy tanügyünk e rákfenéje, melyről mindenki tud, melyet mindenki kiirtandónak ítélt, egészen maig megvan s még nem vonta magára a régen kiérdemelt jutalmat. Most végre ideje már, hogy a dolognak végére járjunk. Protestans, nem protestans intézet, erről nincsen szó; gymnasium, melyben ily gazságok lehetségesek vagy megtörténtek, nem állhatnak fönn; ezeknek eltörlése a kormány nemzeti kötelessége. Mi tanfőúak, kik a tanítás ügyének hivatott képviselői vagyunk, nem tehetünk egyelőre egyebet, mint adatokat gyűjteni s ekkép a végleges elintézetést lehetővé tenni, bevezetni. Azért ezennel tisztelettel és az ügy érdekében sürgősen kérjük felt. munkatársainkat és olvasóinkat, hogy tudomásukra jutott, ez ügyre vonatkozó adatokat nekünk beküldeni sziveskedjenek. Ne tartanak a kellemetlenségektől, ne becsuljuk kényelmünket többre, mint az ügyet, melyet szolgálunk! Hiába való minden reformunk, haszon- és eredménytelen minden buzgóságunk, ha a tudatlanság és alávalóság módot talál a legjobb intézkedést is kijátszani. Ott van Pozsony mellett még Kecskemét, Nagy-Kőrös, Halas stb.! mindenki tudja, hogy ezek az intézetek mind egy kategóriába tartoznak. Tanárok, szülők, tanítványok előtt gúny és megvetés tárgyai, — és mi még sem jartunk utána, hogy végre is tisztázzuk a dolgot? Ne várjunk mindent a kormánytól, az országgyűléstől, a törvénytől! Ezek nem fognak segíteni nálunk nélkül! Fogjunk magunk is a dologhoz, gyűjtsük az adatokat, állítsuk össze a vádiratot, — és azután a kormánynak lesz kötelessége a pert megindítani és a kiméletlenség egész szigorával véghez vinni. Ez ügy gyálatára válik a magyar tanügynek, az egész országnak, de főleg nekünk tanároknak, kiket a véletlen vagy roszakarat nem egyszer állít egy sorba azon elvetemedettekkel, kik a nemzet legszentebb ügyét oly nemtelen üzérkedéssel meggyalázzák.

Azért még egyszer: járjunk utána és cselekedjünk egyesült erővel! *A szerkesztők.*

Balla Gergely bűnügye.

(Második nap. November 14.)

Folytatólagos kihallgatása vádlottnak és tanúknak a 6-ik pontban foglalt vánesodi Tóth László házában elkövetett rablás körülményeire.

Mellesleg megjegyeztetik, hogy a tegnapi tárgyalás legutolsó része, t. i. Balla László, Dénes, Halasy és több más tanúknak kihallgatása is szinte az értelemben történt, hogy ezzel az leendett bizonyítandó, miszerint vádlott a vánesodi rablás idején ezeknél megtörtént, még pedig minden sebnyomok nélkül, a mi még a Nagy Pál féle tanýan a esendőrökkel való összecütözés bünténye alól tisztázná vádlottat. Ezek lettek volna Balla László, Dénes, a vádlott testvére, Halasy Gábor.

A mai tárgyaláson megjelent legelőbb Dienes; előadván, hogy 1854. május közepe táján Gergely nála halt, de minthogy soha szívélyes viszonyban nem voltak, másnap reggel, alig beszélve együtt, elment. Kérdeztetvén a vasfőgő által vádlott szerint szenvedett sebre nézve: azt valószínűnek tartja, miután édes anyjuk (Balláné) indulatos nő volt. Sebet nem vett észre rajta.

Halasy tanú ugyanakkor látott rajta friss sebnyomokat. Vádlottal szembesítettvén, ez azt szemtelen hazugságnak nyilvánítja.

Azután felolvastatnak vádlott által hivatolt, de meg nem jelent tanúk vallomásai, nevezetesen:

Benki Klára emlékszik, hogy egy télen volt nála vádlott, de arra nem, hogy nyáron lett volna. Bölönyi Pál nem ismeri vádlottat.

Sárközy Sándor emlékszik, hogy Balla nála volt 1854-ben, de az júniusban lehetett, miután ő már akkor nős volt, ő pedig májusban nősült.

Vádlott ennek ellenében megjegyzi, hogy az igaz lehet, mert mikor ő oda ment, még az ujjába bele volt fűzve a vőlegényi kék szalag, sőt ő emlékszik bókjaira az ifjú menyecske irányában (derűltég). — Ott változtatta meg nevét is Balságira politikai okokból.

Elnök azon kérdésére, hogy emlékszik most jobban a részletekre, mint ezelőtt 3 évvel, midőn kihallgatott? azt feleli: mert ezen 3 év alatt előző ideje jutott gondolkozni, ezen nincs mit eszalldozni.

Következnek Tóth László kirablást szenvedettnek akkori cselédei mint tanúk, névszerint: Vidovics Ödönne, Mikes Erzsébet és Tóth József. Mindannyian három vagy négy rablóról beszélnek, s azon kérdésre, hogy felismernék-e az eleibök állítandóban a tettest, egyenkint azt felelik, hogy erre nem vállalkozhatnak az idő távola miatt. — Vádlottat szembesítettvén — így sem ismerik fel.

Elnök által vádlott nyilatkozatra hivatván fel, és hogy vallja be az igazat; tagadja, hogy ezen, vagy valaha bármely rablásban részt vett volna, és a zsidórablásért is csak jogtalanul ítéltetett el. Ezért rendreutasítatik.

Következik a 7-ik pontban foglalt vád: a hamis keresztlevél, melynek alapján Kuzanovics Klementin elgybekelt, vádlott előbbre szólítatik s elnök által felmutattatik a hamis okmány, azon kérdéssel, ösmeri ezt? Igen. Ó — úgymond — mint menekült ember kénytelen lévén minden alkalmat megragadni, mely neki kenyeret juttat, azon feltétel alatt vétett fel gazdatisztnek Szemere Erzséhez, hogy nősüljön meg s ő a neki ajánlott Clementint vonzódás nélkül elvette, de nem vehette volna el, ha nála alkalmilag némely fiatal deák-emberek ebédelvén, azt a kérdést nem tették volna, hogy miért nem nősül? ekkor felelte nekik, hogy azért sem lehet, mert nincs keresztlevele. Ezek ajánlkoztak ennek előállítására s ő adott azért 20 forintot.

Elnök. De az adatokat ön szolgáltatta? Igen. — Tehát elősmeri, hogy hamis ezen okmány? Az adatok igazak, ha az okmány hamis is; igen, mert én Balsági vagyok.

Elnök. Tudná-e azon ifjak nevét?

Vádlott. Én nem szoktam eszembe tartani a gyerkőczök nevét, politikai nevezetéseket, hazafiaknak nevét igen, ezt eszembe tartom — s mondaná felhevüléssel tovább, de elnök rendreutasítja.

E tárggyal kapcsolatosan felolvastatik előbbi neje Kuzanovics Klementin előbb tett vallomása, melyben a kérdéses ügyre csak kevés vonatkozás van, de utalás van arra, hogy ő bizonyos debreceni Bör Eszterert távolította el magától, állítja, hogy némely időben sok irással elfoglalva találta Ballát, sőt több okmányt megnevez, melyet nála látott.

Vádlott ez ellenében teljes gyöngédtelenséggel nyilatkozik, nejét együgyűnek, libának nevezi, s ismét áradozni kíván, mert meglehetősen előadási rutinnal rendelkezik, de államügyész szavába vág, s kéri elnököt, hogy utasítsa rendre. Mire elnök a legkomolyabb feddő hangon hosszasan figyelmezteti azon helyzetre, melyben van, s megtiltja más-ként, mint a kérdésre felelni. Vádlott némán fogadja az intést, merev tekintettel.

Szakértők véleménye olvastatik fel, kik vádlott irásával egybevetvén a keresetlevelet, a vonások azonosságát constatalják.

Végre felolvastatik Kuzanovics Klementinnek, ki jelenleg ismét férjhez ment, egy levele, illetőleg kérelme a törvényszékhez, melyben igazolja magát meg nem jelenéséért. Utóbbi soraiban pedig egyszer mindenkorra ohajtana magát feloldoztatni azon keserűségtől, hogy ő kénytelen legyen visszaemlékezni azon szomorú időkre, egyebiránt ő is lélekben meg van győződve egykori férje ártatlanságáról, hiszi és erősíti azt. — E levél nem tudjuk, egyenként minő érzelmet kelthetett a hallgatóságban, de mi reánk mélyen hatott, elgondoltuk, minő nagyság lehet az, mely kiváló nőben feltűndöklök a válság percében. Erre volt idő gondolni, mert Elnök — 20 percze re felfüggesztette az ülést.

A tárgyalás folytatása után megkezdetik vádlott kihallgatása s a vádra nézve, mely előre is a per legérdekesebb részét látszik képezni, ez tartalmazván azon átalakulási idő tartamot, mely alatt Balla — Wesselényivé transfigurálódott.

Elnök kéri — elősmeri-e vádlott, hogy a Wesselényi örökösök ellen folytatott perben 4 hamis okmánnyal élt? — Soha. Egyenkint vétetnek elő az okmányok. — Ketteje ezeknek kelt 1828. év február havában. Egyike — úgynevezett: testamentalis contractus (miként távolabbról látható volt, nagy durva sárgás iv papíron pecséttel ellátva B. Wesselényi Miklós aláírással, gr. Kendeffy Ádám és Bot Péter lelkes aláírásaival előttemezve végtelen hosszasan és ódon stýlben tartalmazza azon nyilatkozatát az aláírónak, mely szerint természetes fia László számára, annak anyjával G. T. B.-vel kölcsönösen rendelkeznek, hogy az 35 évet elérve kapja meg azon 3000 frtot, melyet ezüst pénzben állítólagos anyjától atyja átvett — továbbá szól azon becsületbeli titokról, mely az aláíró bárónak vádlott anyjávali viszonya felett lebeg, — elmondván benne, hogy László fiuk csak úgy kapja meg az összeget, ha anyja nevét soha ki nem mondja. — A második okmány Bot Péter predikátor aláírással egy keresztelési bizonyítvány, hogy Balsági Lászlót 1828-ban megkeresztelte, de ezen titok elhallgatására kötelezvé magát, azt a matrikulába be nem vezette.

Azon kérdésre, hogy hol jutott azon okiratok-

hoz, azt mondja, 1846-ban kapta anyjától, s azután el is vitte Bot Péterhez Er-sz.-Királyra.

Ez alkalommal vádlott elmondja, hogy egy ízben 1848. ápril elején atyja — G. T. B. édes anyja, Kazinczy Gábor és Vasváry jelenlétében — ösztö-nözte őt, hogy legyen katona, de ő csak magyar katona lehetvén és osztrák ezredbe beállani neki keble sugalma szerint nem lehetvén (elnök által rendre-utasítatik), tovább folytatja előadását erőteljes fellengzéssel, melyből kitűnik, hogy csakugyan katona lett, huszár, s a forradalomban honvéd egész a komáromi capitulatióig, azután mint menekült bujdok-lott, huzamos időt töltött Sárközy Sándornál Eendrődön. Mindenáron anyjával kívánt találkozni, hogy az úgynevezett testamentalis contractusban hiányzó vezetékneve töltessék ki. Csakugyan találkozott Pesten, s az anyja az ott levő Kazinczy Gábor által eszközöltette azon Gräfenbergben kelt (3-ik tanácskozmányt képező) iratot, illetőleg nyilatkozatát b. Wesselényinek, melyben meghagyja, hogy a hiányzó vezetéknevét „Balságival” töltessék ki, s a 35-ik évkorá után a Wesselényi nevet felvehesse. — Azután, ezen anyjávali találkozást követőleg Balla Dénes és Lászlónál is tartózkodott, utóbb Becsky-ékhez ment, hogy a nekik kölcsön adott pénzt le akarta enni, sőt Rozália kisasszonynyal jegybe lépett; — ekkor bizonyos Pekkáriné nevű küldönce anyjának megjelent nála a 3000 forintos irattal, hogy arra vegyen fel pénzt, a mit is ő ez ügyben Váradra jöve s Jakab Salamon nevű zsidót pénz véget megkeresve, ekkor történt rajta azon fatum, hogy rablónak kikiáltatott, elfogatott, elítéltetett, s Makón elzárattott.

Ezen rövidre vont, de hosszasan elérgelt élet-episód után, elnök az abban előfordultak némelyike iránt kérdést tesz, kérdvén többi közt, ki az a G. T. B.? (mert mindig így nevezte anyját). Vádlott — az szent név. Elnök — azt ne mondja — mondja, hogy nem mondja ki.

Elnök. Ki az a Pekkáriné, él még?

Vádlott. Meghalt.

Elnök. Tudtam.

Vádlott. Én arról nem tehetek (derűltég).

Elnök. Hogy lehet egy személy születve 1828. és 1826-ban? Ön valósággal 26-ban született és ezen okmányban 28-ban születettnek mondatik?

Vádlott. Epen azért teheték 1826-ot a szü-leim, hogy annál könnyebben megtörténhessék a Balla családban csempészetem.

Elnök. Ön tehát hamisítással vádolja állítólagos apját b. Wesselényit?

Vádlott. Nem. Hanem igen az anyját, Cserey Helenát, ez erre képes vala, sőt egyebre is, mint a kit az apácák nevelnek (elnök rendreutasítja).

Elnök. Volt önnek ikertestvére is? Volt, el-tették láb alól. Kicsoda? Valószínűleg Cserey Helena.

Elnök. Mikor kapta azon iratokat Kazinczy-tól? Vádlott. 1863-ban.

Elnök felolvastatván egy zsinatjegyzőkönyv kivonatát, mely szerint Bot Péter csak 1830-ban kapván ekléziát, hogy állithatott ki már keresztelési bizonylatot 1828-ban? Vádlott. Mint predikátor van aláírva?

Elnök. Nem tartja ön viszásnak azt, hogy b. Wesselényi 3000 frtot elfogadjon ön anyjától? — Nem, mert azt mint a kegyelet jelét tekintette ő, atyám az anyai kegyelet eme kívánatának miért ne tett volna eleget?

Több kérdések intéztetnek még elnök által vád-lotthoz, melyek az okmányok hamis voltának kiderítésére celoznak. Vádlott minden kérdésre rabu-listikus rögtönzéssel felelni bír, s egyáltalán ügyes feleletei, csaknem meglepő feltalálásai által a figyel-met magára vonja.

Az okmányok hamis voltának kiderítésére célzó tárgyalás holnap folytatattatik.

Ülés vége 2 óra után.

(3-ik nap. November 15.)

Folytatólagos kihallgatása vádlottnak a hamis okmányokra nézve.

Felhivatik elnök által Szikszay Lajos tanú. Helyt foglalván a bírósággal szemben, azon kérdésre, micsoda minőségben van itt? feleli, hogy mint magán vádló jelent meg.

Teljes figyelmet keltett mind a bíróság, mind a hallgatóság részéről azon nevezetes leleplezés, melyet nevezett, mint a Wesselényi család meghatal-mazottja, különben Zilahy ügyvéd az ügy körülmé-nyeire szabatosan, elegans szólásnóddal s nem köz-napi modorban adott elő. Elmondta, hogy Ballával akkor találkozott legelőbb, midőn Debrecenben a Wesselényiek ellen támasztott örökösödés perben megjelenve, utóbbiakat képviselte. A vádlott egyé-niségére vonatkozólag elmondja, hogy tudja többek-től, mert ő is közép szolnoki, miként Balla, hogy ennek apja József, különben adószedő tiszt, egy oláh leány szolgálót sok ideig magánál tartván, később midőn gyermekei már nagyoeskák voltak, el-vette azt, s az által törvényesítve lettek. Atyjok elhalván, ez a különben neveletlen nő durván bánt gyermekeivel. Később Bukarestbe vitték Balla Ger-gelyt, onnét is 100 aranyat akart lopni, mire nézve

Glosz Károly zilahi cipész tanú lehet. Általában ő az eddigi végtárgyalást hiányosnak tartja, mert sokan ninesenek kihallgatva, kik Ballára nézve adatokat szolgáltatnának, — (elnök közbe szól, hogy semmi mulasztás nincs e miatt, mert még csak kezdetén vannak.) Szikszai folytatja: „az itt megjelent tanúk egyéniséget ösmerve, nem fog az ügy tisztára hozatni, én kész vagyok felderíteni élte folyamát születésétől kezdve 1851-iki rablásáig.

E tekintetben hivatkozik tanúkra.

Beszéde folyamában elnök által kérdezettvé arra nézve, a Wesselényi levéltárban nem fordul-e elő valami adat, mi vádlottra vonatkoznék, azt feleli, hogy semmi. — Sőt előmutatja néhai Wesselényi Miklósnak eredeti végrendeletét (mit az elnök az iratokhoz való csatolás végett átvesz), melyben egyenkint meg lévén nevezve a törvénytelen szülöttek és azoknak anyjai, fejenkint nekik a báró tizezer frtot rendel kihezettetni.

Es ezen végrendeletet érvényben kívánta tartani, később Lux Eugenia egybekelése után. Tanú lelkesedéssel, hosszasan indokolja, hogy a feukölt szellemű nagy férfuról, ki ily figyelmet tanúsított természetes gyermekei iránt, fel sem tehető, hogy épen Ballát ne említette volna; — azon, állítólag úrnő szülöttjét, midőn pórnök gyermekeiről ily nagy-lelkűleg gondoskodott.

További előadásait a körülmények fejleményéhez képest fentartván, ezúttal szavát végzi, s felolvastatja az eredeti végrendelet vonatkozó szövege.

Ezen első mozzanata a mai ülésnek jelentékeny és feszült figyelmet keltő volt.

Nem kevésbé hatályos volt ama másik jelenete a mai ülésnek, midőn a fentemlített végrendelet vádlott előtt felolvastatván — elnök következőleg szól:

Én e percben mint ember fogok önhöz szólani, lépjén közelebb s foglaljon helyet, Balla! (tisztelettel kérem, Wesselényi vagyok) elnök: tehát ön, én ismerem önt — nem mint bíró szölok e percben! mint ember mondom, ösmerem önt egészen azon magán irataiból, melyeket mások figyelmen kívül hagytak volna, melyek itt foglaltatnak (kezét reá teszi a hatalmas percsomagra) én tanulmányoztam ebből ön lelkületét, én ösmerem önt egészen (tanulmányozta elnök úr). Én tudom, hogy ön egyszer botlott, de akkor elesett, igaz, a törvényszék talán akkor tul-szigorú volt ítéletében, de ha ön a büntetést kisenvedi, mihez nem volt lelki ereje, szép tehetségeinél fogva (nem dicsekszem vele), hasznos polgára lehetett volna a hazának. (Remények lehetni.) Figyelmeztetem önt, szálljon magába, mint emher mondom önnek, ismerje be, hogy ön egy maniában szenved s igyekezzék megszabadulni tőle. Komolyan óva intem, hogy ismerje be, legyen lelki ereje beismerni tévedéseit, nem a bíró szigorával, mint ember mondom ezt.

Vádlott feláll, állásba helyezi magát, s erőteljes érhangon, taglejtések közben körülbelül így szól:

Ezen szép philippikának, melynek a lélekre való hatását érzem, meghajolnék, ha e kebel tisztaságában nem biznám, de miután ez oly tiszta, minő csak lehet, én a tisztelt elnök úr szavainak meg nem hajolhatom s a t.

Elnök. Lépjén a vádlottak padjához. — (A közönség körében mozgás.)

Folytattnak az ellentétek kimutatására célzó kérdések elnök részéről, melyeket apró részletekben előadni terünknek — emigy is igénybe vett — szük volta nem engedi.

Vádlott minden kérdésre gondolkodás nélkül rögtön felel, sokszor meglepő elmeéll.

Kazinczy Gáborról, kinek egy állítólagos bizonyítványa (mint alább látandjuk), képezi a 4-ik hamis okmányt, soha sem szól másként, mint: a nagy ember, a feledhetlen, a nagy férfur, a páratlan nagy, s a t. Azon kérdésére elnöknek: miként tételezhetni fel Wesselényiről, hogy felolvasott végrendeletében, mely 1838-ban kelt, ne emlékezett volna meg ezen korábbi vádlottra vonatkozó okmányról? Nem látta szükségét, mert az én ügyemet ama testamentalis contractussal elintéztettek vélté, a G. T. B. iránti gyöngédség azt tiltotta feleleveníteni, s a két okmány érvényben megállhat egymás mellett.

Elnök. Ki az a G. T. B.?

Vádlott többszöri nyilatkozatára, hogy meghallhatok, de anyám emléke, ha esküm nem kötelezne is, sokkal szentebb előttem, semmint eláruljam. (Hatás.) Elnök figyelmezteti, hogy a közönségre ne tekintsen.

Több ezen okmányokra vonatkozó elnöki kérdések után felolvastatik a 3-ik hamis okmány, a melyben br. Wesselényi Miklós Gräfenbergből kelt nyilatkozatában (hü aláírás) meghagyja, hogy az első okmányban nyitva hagyott vezeték névhely Balsággal töltsék ki s 35 éves korában a Wesselényi nevet használhassa. Az okmány terjedelmes, pateticus irmodorral, számos vonatkozással a vádlott akkori fildőztetésére, mely mint volt honvéd szenvedni kényszerül, s melynek folytan később 1859-ben csakugyan a Balsági nevet fel is veszi.

Azon kérdésre, mikor és hol állította ezt ki? büszkén feleli: anyám állította ki. — Elnöki kérdések következnek.

Felolvastatik a 4-ik hamis okmány, bizonyítványa Kazinczy Gáborról, hogy vádlottat Wesselényi ő neki mutatta be mint fiát, s jelen volt az érzékeny bucsu-jeleneten 1848-ban.

(Folytatatik.)

Katalin-napi bál.

A nőegylet évenként tartatni szokott jótékony célú táncestélyét ez évben is november 25-én Katalin napján a kaszinó helyiségében megtartotta.

A táncterem igen jó izléssel — fehér és kék szín gazdag természetes zöld koszorúzattal — és csinnal volt díszítve.

A táncestély nem volt túlnépes — a mi a nőegylet üdvös céljait tekintve ohajtandó lett volna, — de igen szép és kedves hölgykoszorú mellett sok táncos fiatal volt jelen; a hölgyek általában fényűzés nélkül, de azért, vagy épen azért izléssel voltak öltözködve; és tán ez okból is a táncmulatság kedélyes, vig, fesztelen, valódi családias színezetű, szóval igen sikerült volt.

A szép hölgykoszorúból megemlítjük: Fényfi Matild, Tormási Terka, Herceg Mari, Gyenes Vilma, Bulin Ö., B. Kiss Julcsa, Nyirádi M., Bagi, Bódogh, Csilléri nővéreket, és a vidékről Gerébi k. a.; — a fiatal hölgyek közül Horváth Béláné és Berekiné úrnöket.

A nőegylet buzgó elnökein kívül a választmányi tagok is szép számmal voltak jelen.

Az ifjúságnak, az általános divatnak hódoló öltözeke ellen — frakk, pantallon — nincs kifogásunk, de óvást teszünk az oly torzalakítás ellen, hogy szép és déleleg magyar táncunk alatt felszemére bigyeszti a monochit, valamint ne táncoljon csárdásst az, ki kivágott s a harisnyát előtűntető csattos és nagy maslajú cipőben jelenik meg; mert ha látná magát, hogy miként áll ez öltözethez a magyar tánc, tán maga is megijedne magától.

A táncestély rendezői B. Kiss Mihálné és Horváth Béláné úrnök, valamint Katona Zs. pénztárnok úr is elismerést érdemelnek.

Balogh Andris zenekara kedvvel és szépen járszott.

A kedélyes és vig mulatságnak reggeli 5 óra után lett vége.

Az összes jövedelem 213 forint volt.

Színház.

Ez a hét a színházi jóból a maga részét mindenkinek meghozta. — A ki az operetteket előszeretettel hallgatja, lett légyen Kreccsányi-avagy Hegedüs-párti, egyarányban élvezet azokkal, kik a vígjáték vagy drámákban gyönyörködnek. Volt jutalomjáték is, — tehát a színész is — legalább ki jutalmazva lön — megelégtetett, valamint az igazgató úr panaszos ajkai is kevesebbszer nyitak meg sohajjal, mert látott e héten teleházat par estvénel többször is; pedig nála a sikert a teliház eredményezi, épen úgy mint ez más igazgatóknál szokott történni. De tulajdonképen nem erről akarunk beszélni. Sejtetni engedjük fentebb, hogy közönségünk két pártra szakadt; jogosan-e vagy minden jogeim nélkül? — az döntse el, ki felfedezte amaz erős színházlátogató tömeget, mely ha jobbról-balról hullnak is el belőle, az egész idény alatt számra nézve elég nagy marad, hogy véle a színház minden este telides teli lehessen. Van okunk hinni, hogy ez nem így van. S ha nem így van, mi következik a színházi pártoskodásból? Az, hogy utoljára azok maradnak ki a színházból, kik a társulat jövőjét mintegy kezökben tartják. — A ki ebben kételkedik, kérjük őt legyen szives egy pár estén a közönség között figyelmesen vizsgálódni. Tapasztalni fogja, miszerént a pártos tapsoncok azon eljárása, melynél fogva, a mint az általok kedvelt „persona grata“ ruhaja szélét megpillantották, abban a percben eget verő taps és harsónában törnek ki, milyen visszahatást szül a közönség nagy részében. És ez nem is lehet másként. A taps, a koszorú, a kihívás, az érdem jutalma szokott lenni, annak kell lennie, s így azt előlegezni nem lehet. Kivételnek csupán akkor van helye, ha az illetőnek jutalomjátéka van, máskor mindég az előadás rovására esik. Van rá eset, — legalább a legnagyobb művészeknél is előfordulhat, — hogy az előre megtapsolt szerepét elejti; ugyan, — kérjük — mivel igazolja a tapsonc-sereg elélegezett meleg tapsait? S mivel áll jól azért, hogy az illető — bárki legyen is az — igyekezni fog a tapsokat, a kitüntetések megérdemelné, ha el van kenyezettve, s tudja, hogy egy jól irányzott tekintet, egy nyájas mosoly, egy jól alkalmazott ártatlan kacérság, mindazon dicsőséget megszerzi számára, miért másnak, s neki is, tanulni, igyekezni szóval érdemesülni kellene? Mi kétségbe vonjuk, hogy ezt valamivel igazolni tudná. De van ezen eljárásnak egy más rosz oldala is. Ellentétbe állit ugyanis egymással színészeket, színésznöket, kik különben egymás mellett jól megférhetnének, s szedhetnék

az elismerés szép virágait s a közönségnek is meghoznák azt, miért a színházba igyekeznek, a zavartalan élvezetet. Sokszor látjuk, hogy színészről, kinek multja és jelene annyi dicsőséget áraszt rá, a közönség egy részének helytelenül alkalmazott kitüntetései miatt, akaratlanul bár, egyik társnőjét szoritja háttérbe, — ki helyét különben szépen betöltötte, s most elkedvetlenedik, zsémbel, míg nem vagy ő, vagy valamelyik titkos imádó (mert ilyen itt is, másutt is, mindenütt akad) részére a második oldalon pártot szerez s ezzel kell vagy nem, tapsoltat, lármáztat, s utoljára megteremtik azon helyzetet, mely mindkettejük állását lehetleníti s a közönséget pedig elzavarják a színházból, mert hidjék el, hogy az szórakozni, mulatni megy oda, nem pedig azért, hogy oly dolgokat lásson, melyek végeredményökben egészben véve nem azok, miket színházban keresni s találni szoktunk. — Felhozhatnánk itt példákat, de mert jó hiszemmel vagyunk, ezúttal ezen általánosságoknál megállapodunk, s bizodalommal várjuk, hogy a színházi harc és háborúnak annyival inkább végét vetik, mert nagyon valószínű, hogy azok, kiknek érdekében vívatik, magok mitsem tudnak róla!

A mi a heti repertoirt illeti, Szombaton láttuk a felemelt helyárok mellett bérletszünetben szinrehozott „Boissy boszorkány“-t, melyben Kreccsányi Sarolta és Hegedüs k. a. sok tapsot arattak.

Vasárnap „Petöfi“ cím alatt az utóbbi években szinirodalmunk terén felburjanzott úgynevezett korszerű színművek közül láttunk volna egyet, de az a szerencsétlenség történt meg vele, hogy a mi látni való volt azt nem láthattuk, a mit pedig láttunk, az nem érdemelte meg a látás. (E minden kritikán alóli darab pedig nem érdemelt meg a tentából egy tolyai martast. Szerk.)

Hetfőn november 24-én bérletfolyamban „Szép Helena“ adatott, közönség volt elég nagy számban, az előadás sikerült.

Szerdán november 26-án bérletfolyamban Szigligeti Ede „Liliomfi“ című énekes vígjátéka, Csütörtökön pedig Kuthy javára „Narciss a világ bohóca, vagy Pompadour bukása“ dráma 5 felvonásban adatott, mely utóbbinak előadásáról mondani valónk van, kénytelenek vagyunk a jövő számra halasztani.

Helybeli újdonságok.

V **A kecskeméti** gazdasági egyesület november 23-án d. u. 3 órakor a városház termében Horváth Döme úr elnökle alatt megtartott közgyűlésén a részvényesek szép számmal jelentek meg. Az elnöki jelentésből az egyesület életrevalóságáról győződünk meg és általános az ohaj újra alakulása iránt. A bemutatott „A kecskeméti gazdasági egyesület emlékirata 1870—73. évről.“ minden tagnak megküldetni határozatott. Az emlékirat a gazdasági egyesület névsorán kívül tartalmaz: „Gazdasági egyesületünk érdekében“ című értekezést Horváth Döme úrtól és „A bécsi világtárlat gazdasági szempontból tekintettel Magyarországra“ címmel jelentést az egylet által a bécsi világtárlatra küldött Sz. L-től.

V **A kecskeméti** vadász-társaság által november 26. és 27-ik napján Szikrában megtartott hajtó-vadászatra nagyon kedvező szép idő volt, a vadászat eredménye 220 nyúl lett. Nagyon szép és férfias mulatság a vadászat. — Krum Eliással mi is meglőjjük a magunk nyúlacsckáját — hanem mindmellel megrőjjuk a vadászat rendezőit, azon figyelmetlenségért, hogy a vadászatot a nőegylet által jótékony célra rendezett Katalin-napi bál utáni napra tűzte ki, és ez által megrontotta a bált jövedelem tekintetéből; — nem menthetik magukat a rendezők a nemtudással, mert a nőegylet 4 év óta mindig megtartja Katalin-napi bálját és azonkívül az idén jókor is hirdette a kitűzött napot. Hiába, ösük vagy pátronusok Nimrod udvariasabb volt a nők iránt... Úgy értesültünk azonban, a vadásztársulat, hogy helyrehozza figyelmetlenségét, a társulatnak maradt 90 darab nyúl árát elhatározta a kolera-árvák és özvegyek javára ajánlani; no ez szép tett a társulattól és ezáltal mindenkit kibékít.

* **Horváth György** úr szélbal szint vallott felsőkerületi képviselőnk (22-ed magával) nem küld üdvözlő küldöttséget december 2-án Bécsbe a fejedelem 25 éves uralkodása alkalmából; no ez igazi elvhűség és szép következetesség tőle, mert nagyon természetes, hogy Ferenc József alkotmányos magyar király 25 éves uralkodásának nem gratulálhat, miután 1855. december 2-án a városi mérnöki állomásért Ferenc József absolut uralkodó osztrák császárnak hűséget esküdött. Mindig erény a következetesség!

— **Kreccsányi Sarolta** közönségünk kedvence, Kedden, december hó 2-án „A gerolsteini nagy herceg“ című háromfelvonásos operettet veszi jutalomjátékául. A darabból már nagyban

folytak a próbák s hisszük, hogy a közönség tömeges megjelenésével fogja kedvence iránti szeretetét bizonyítani.

— **A helybeli izraelita nőegylet** az idén is, mint minden évben iskolánkbeli szegény gyermekeit minden szükséges iskolakönyvekkel ellátta és így egyik főtevékenységét — a népnevelés előmozdítását — tettelegesen érvényesítette. — Midőn ezen nemes tettet a nyilvánosság elé hozom, nem mulaszthatom el, a derék nőegyletnek a szegény gyermekek nevében forró hálámát ezennel kifejezni. — *Klauber János*, tanító.

November 23. és 24-ik napjain megtartott úgynevezett Katalin-napi országos vásárunkra nagyon kedvező, valódi szép őszi napos idő volt, mindamellett a vásár nagyon bádgyadt volt, mert valami nagyobb keletnek általában semmi cikk sem örvendett, kivéve a női téli öltöny árúkat, melynek árús boltjai valódi ostromnak voltak kitéve, nagyobb keresettségnek örvendett volna a gabna- és baromfélék, — de különösen a barom- és gabna-vásár nagyon gyenge és gyér volt, — a hizott vagy félig hizott sertésből sok eladó volt; miután a mostani árak mellett nem fizeti ki magát a hizulás és az eleség árához mérve nem is volt drága, sőt inkább olcsó. — Az árak következők voltak:

Tisztabúza (pozsonyi mérő) 6 frtól 7 frtig; elegyes búza (p. m.) 5 frt. 60 krtól 5 frt 80 krig; rozs (p. m.) 4 frt. 60 krtól 5 frtig; árpa (p. m.) 3 frt. 20 krtól 3 frt. 40 krig; zab (p. m.) 2 frt. 20 krtól 2 frt. 30 krig; kukorica (p. m.) 3 frt. 70 krtól 4 frt. 10 krig; köles (p. m.) 4 frtól 4 frt. 50 krig; kása (p. m.) 6 frt. 30 krtól 7 frtig; burgonya (p. m.) 1 frtől 2 frtig; jármcs ökör (párja) 200 frtól 280 frtig; hizott ökör (p.) 200 frtól (8 mázsás darabja) 300 frtig (11 mázs. drb.); tehén (p.) 110 frtól (5 mázs. drb.) 250 frtig. (9

mázs. drb.); birka (p.) 12 frtól (30 font drb.) 22 frtig. (55 font drb.); hizott sertés (mázsája) 26 frtól 30 frtig; szalonna (mázsája) 26 frtól 32 frtig; Vaj (mázsája) 58 frtól 70 frtig; sajt (mázsája) 35 frtól 42 frtig.

Felelős szerkesztő: **Szűcs Imre.**

NYILTÉR.

(Beküldetett.)

Minden betegnek erőt és egészséget ad minden gyógyszer és költsékezés nélkül.

Revalescience Du Barry

Londonból.

Már 26 év óta semmiféle betegség sem képes ezen kellemes egészségi tápszernak ellenállani, mely leküzd — felnőtteknél ép úgy mint gyermekeknél — gyógyszer és költség nélkül minden gyomor-, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártya-, légzési, hólyag-, és vese-bajt, gümőkört, szédülést, légzési nehézséget, köhögést, emésztetlenséget, dugulást, hasmenést, álmatlanságot, gyöngeséget, aranyeret, vízkört, hideglázt, főfájást, vértolulást, fülzúgást, émelygést és hányást még a terhesség állapotában is, diabetest, melancholiát, elsoványodást, esüzt, köszvényet, sápkört. — Kivonat 80,000 bizonyítványból oly gyógyesetek felett, melyek minden gyógyszerrel dacoltak s melyek közt bizonyítványok dr. Wurzer tanártól, dr. Angelstein egészségügyi tanácsostól, dr. Shorelandtól, dr. Campbelltól, dr. Dédé tanártól, dr. Uretől, Castlestuart grófnőtől, Brehan marquistól, Issenstein herecgtől, Mensdorff-Pouilly miniszterelnök-

től és számos más magas állású egyénektől lelhető, s kiváncságra bérmentesen megküldetnek.

Rövidített kivonat a bizonyítványokból:

64,210. sz. Brehan marquis 7 évi máj-betegség, reszketegség, elsoványodás és hypochondriáról.

79,810. sz. Özv. Klemm asszonyság, Düsseldorf, évekig tartó főfájás és hányásról.

75,877. sz. Köller Flórián, es. k. katonai gondnok, Buda, tüdő- és légeső-hurut, szédülés és mellszorulásról.

75,970. sz. Teschner Gábor úr, a magasb nyilvános kereskedelmi tanintézet hallgatója Bécsben, a mellbaj és idegizáltság kétségbeesítő fokáról.

65,715. sz. Montlouis kisasszony, emésztetlenség, álmatlanság és elsoványodásról.

75,928. sz. Sigo báró, kezei és lábainak 10 éven át tartott szélhűdtségéről, sat.

Táplálóból lévén a húsnál a Revalescience, felnőttek- és gyermekeknél árat orvosságokban 50 szeresen megtakarítja.

Bádogszelencékben fél font 1 frt 50 kr., 1 font 2 frt 50 kr., 2 font 4 frt 50 kr., 5 font 10 frt., 12 font 20 frt., 24 font 36 frt. — Revalescience-Biscuiták szelencékben 2 frt 50 kr., és 4 frt 50 kr. járval. — Revalescience Chocolatée por és tábla alakban 12 esésére 1 frt 50 kr., 24 esésére 2 frt 50 kr., 48 esésére 4 frt 50 kr.; porok alakjában 120 esésére 10 frt., 288 esésére 20 frt., 576 esésére 36 frt. — Kapható **Barry du Barry et Comp.** cégnél **Bécsben Wallfisch-gasse 8. sz.** Pesten: Török József gyógyszerésznél; Temesváron: Quiriny Alajos gyógyszerésznél; Eszéken: Dávid Gyula gyógyszerésznél; Debrecenben: Mihálovics István gyógyszerésznél, valamint minden más városban jövevű gyógyszerészek és fűszerkereskedőknel; szétküldi továbbá a bécsi ház postai utalvány mellett bármely vidékre is.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

A városi rabok élelmezése 1874-ik évre árlejtés útján lévén kiadandó, az árlejtés határidejéül folyó évi december hó 6-ik napjának délutáni 2 órája a gazdasági hivatalba kitűzetik.

Miről a vállalkozni akarók azzal értesítetnek, hogy a megállapított étrend, a gazdasági hivatalban, addig is, a hivatalos órákban megtekinthető.

Kecskemét, 1873. nov. 19.

A gazdasági osztály által.

Dr. Popp J. G.

Anatherin-szájvize

Kitűnő minden rossz szájbiz ellen, származzék az bár mesterséges vagy odvas fogaktól, avagy dohány szagtól.

Felülmulhatlan beteges, könnyen vérző foghús, eszűs fogbajok, a foghús porhadása és eltűnése ellen, különösen előhaladt életkorban, a midőn az időváltozás iránt különös érzékenységgel bír.

Igen becses, midőn a fogak lazán fekszenek, oly baj, a melyben annyi görvélyes szenved, továbbá fogfájás esetében, a melyet azonnal enyhít s ismétlődését meggátolja.

Általában legjobb szer, a mit a fogak és a foghús tisztán és egészséges állapotban tartására használhatni. **Egy palack ára 1 frt. 40 kr.**

Dr. Popp J. G.

ANATHERIN-FOGPÉPE.

Ezen fogpép a legkényelmesebb fogtisztító szer, mert nem tartalmaz semmiféle egészségellenes anyagot; az ásványi részek a fogak zománczára hatnak, a nélkül, hogy azokat megtámadná, valamint a pép létszeres vegyrészei tisztítólag, úgy a mázt, mint a nyálhártyákat felfrisítik és élénkítik, a szájrészeket az égény-olajok által megfrissítik, a fogak fehérségét és tisztaságát emelik.

Különösen ajánlható szárazon és vizen utazóknak, mert sem le nem ömölhetik, sem a naponta nedves hagyála által nem romlik ára 1 frt. 22 kr.

Kaphatók: *Kecskeméten:* Milhofer, J. gyógyszerésznél; *Nagy-Körösön:* Crazler, Miszay F. és Rudy gyógyszerészeknél; *Cegléden:* Persay A. gyógyszerésznél; *Szolnokon:* Horváth A., Scheftik J. gyógyszerészeknél; *Csongrádon:* Jászszky gyógyszerésznél; *Félegyházán:* Hoffer A. gyógy-nél; *Kis-Körösön:* Gubás gyógyszerésznél; *Szabadszállásán:* Rosnyay M. gyógyszerésznél; *Kan-Szent-Márton:* Farnak gyógyszerésznél.

ROTH NETTI,

ki a fodrászatot a legújabb divat szerint Pesten kitanulta és H.-M.-Vásárhelyt folytatta, most szülővárosában szolgálatát jutányos ár mellett a t. közönségnek ajánlja.

L a k á s a : V. tized, Lakatos-úteza 107. sz. a., az izr. kórházban. 3-3

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1873.

Disz- és gyümölcsfa- eladás.

A városi műkertben nagymennyiségű diszfa és cserje, különféle nemesített fajú gyümölcsfa-oltvány és vadoncz jutányosan kapható.

Megrendelések alulirotnál.

Kecskemét, 1873. nov. 20.

BAKULE KÁROLY.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt 403. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kecskeméti kir. e. f. törvényszék 13,345. p. 1873. számú végzése által néh. Sántha József ellen, Madarassy László részére 720 frt. követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bíróilag lefoglalt házbútorok, földtermények s szállóedényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók; minek a helyszínén, vagyis a házbútorokra nézve alperes saját házában, — a terményekre nézve Burián-féle háznál a nagytemplom-útczában, a szállóedényekre nézve pedig a Sántha-féle szállóban leendő eszközzésére határidőül 1873-ik évi december hó 10-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, melyhez a venniszándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívatnak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdd. 406. §-sa szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Kecskeméten 1873-ik évi november hó 22-ik napján.

Csány István,
kiküldött bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

A városi útezei lámpák világításának 1874. év január 1-ső napjától ugyanaz év december végéig árlejtés útján haszonbérbe adása, a folyó évi 664. számú közgyűlési végzéssel elhatározatván, árlejtési határidőül, folyó év december hó 9-ik napjának d. e. 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetik. Erre a vállalkozni akarók 300 frt. bánatpénzzel — annak megemlítése mellett hivatnak meg, hogy a bérleti feltételek ugyanott a hivatalos órákban, — a kitűzött határidőig megtekinthetők.

Kecskemét, 1873. november 27.

A gazdasági osztály által.

Szabadkézből

végeledás

Alulirott tisztelettel jelenti a n. é. közönségnek, hogy a ref. templom sarkán levő vászonraktárát véglegesen elárúsítani határozta, és minden e boltjában találtató cikkek a gyári áron alóli 25 kamattal árbabocsájtotta.

E kedvező olesó cikkek megszerzéséhez számos látogatásra felhívja a n. é. közönséget.

Tisztelettel
Kohn Sándor.